

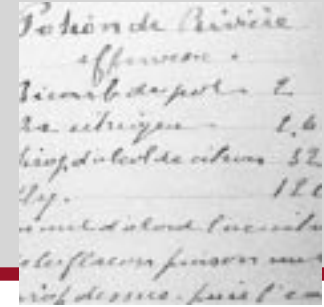
dwars

studentenblad van de
Universiteit Antwerpen

nummer 13 -- jaargang 3
oktober 2003

Bart De Wever
op de rooster
P. 15

De wiegendoed
van Pvd
P. 19

Uw academiejaar gepland
Holebi's met diepgang
Jordaans minister van
Buitenlandse Zaken

Aan de klap met Shaher Bak

Het academiejaar is gestart, de vakantie is voorbij. ▶ Misschien lijkt studeren in het buitenland na een zonovergoten vakantie wel leuk, maar doe dat dan niet in Nigeria. Daar werd vlakbij de staatsuniversiteit een offerplaats ontdekt, inclusief het verminkte lichaam van een laatstejaarsstudent. ▶ De laatste jaren verdwenen al minstens honderd studenten in Nigeria tijdens occulte rituelen. ▶ Dan zoeken we het maar ietsje dichterbij, in het Verenigd Koninkrijk. Daar kan je als arme student volop bijverdienen zonder hard te werken. ▶ Een droomjob bestaat erin om minstens drie uur per dag in het openbaar met een bedrijfslogo op je voorhoofd rond te wandelen. ▶ Het originele idee komt van een bedrijf dat ook al promotiecampagnes lanceerde zoals ondergoed in bomen hangen, of naakte jongedames die elkaar voorzien van een laagje chocolade

van een nieuw merk. ▶ Als je denkt dat studenten na die luie vakantie geen interessante ideeën meer hebben voor onderzoeksonderwerpen, heb je het mis. Een Britse student heeft met een duikbril een onderzoeksprijs gewonnen. ▶ Zijn verbeterd model kan muziek afspelen, zodat baantjes trekken wat minder saai wordt. De bedenker heeft al een naam voor zijn uitvinding, Soundwaves. ▶ Hij wil het prijzengeld investeren in verbetering van het huidige model. Maar student zijn in Engeland heeft ook zijn mindere kanten; er loopt op datzelfde eiland ook minder gezellig volk rond. ▶ In het studentenhome van Burham zijn namelijk al minstens zes studentes 's nachts beroofd van hun nachtkledij. ▶ Een onbekende met bijnaam Jack the Snipper drong de kamers van de studentes binnen en sneed hun nachtkledij open. Vervolgens verdween hij met de kledij in de nacht, waarbij hij de meisjes zelf

straal negeerde. ▶ De Britse politie heeft geen enkel spoor van de dader en kan alleen aanraden om 's nachts de kamerdeuren op slot te doen. ▶ Iets gezonder gaat het er aan toe in Indiana. Moest je na je vakantie nog met gezondheidsproblemen zitten, dan is de universiteit daar zeker een bezoekje waard. ▶ Je kan er de universiteitsdokter consulteren zonder dat hij jou kan zien. Je belt hem terwijl jij hem wel ziet op een televisiescherm. ▶ Je kan dus vrijuit praten over je problemen, zonder daarvoor je lichaam te moeten tonen. Het systeem is ingevoerd omdat de universiteit regelmatig zonder contact met de buitenwereld zit door sneeuwstormen. ▶ Een bijkomend voordeel is dat studenten uit erg conservatieve families, waar onderwerpen als seks en alcohol taboe zijn, nu makkelijker over die kwesties kunnen praten.

(bb)

Op een bladje geserveerd

- 2 sms & colofon
- 3 Edit.
- 3-7 Interview met Shaher Bak
- 8 Studenten uit 't Midden-Oosten
- 9 Fotoreportage VS
- 10 VUAS en Studentenpers
- 11 Enig Verschil
- 12-13 Academische Kalender
- 14 Academische opening
- 15-17 Interview met Bart De Wever
- 18 Campus Lawijit
- 19 Paul van Ostaijen
- 21 Cultuurbrokkjes
- 22 Puzzel
- 23 Op het einde is het woord
- 24 PvO doet de deur dicht

Colofon

dwars is het studentenblad van de Universiteit Antwerpen, gemaakt voor en door haar studenten.

dwars verschijnt maandelijks tijdens het academiejaar en wordt gratis verdeeld op de UA-campussen Drie Eiken, Middelheim, Binnenstad.

Oplage: 4.000 exemplaren.

V.U.: Matthias Debruyne, Lange Nieuwstraat 55, B-2000 Antwerpen.

Drukkerij: Van der Poorten, Kessel-Lo.

Hoofdredacteur: Matthias Debruyne
Redactiesecretaris: Ewald Peters

Eindredactie: Kristof De Pooter, Matthias Debruyne, Kris Hammeuw, Ewald Peters, en Veerle Van Poucke.

Redactie: Bart Braem, Marjolijn De Backer, Ann Fransen, Toon Martens, Thomas Vanhees, Tomas Verachtert, en Valérie Wechuysen

Fotografie: AMOZ, Kelly Dorekens en Mieke Hoing

Illustraties: Wim Le Page

Ontwerp tekening: "von Picässenstein"

Vormgeving: Matthias Debruyne en Ewald Peters

Puzzelredactie: Raf Bocklandt.

Werkten mee aan dit nummer: Bert Aerts, Valentijn De Boe, Mieke Hoing, Veerle Van den Bergh

Voorpagina

U ziet een collage gebaseerd op het schilderwerk 'de drinkers' van Vincent Van Gogh. Als drinkebroers kan u vlnr Bart De Wever, Paul van Ostaijen en Shaher Bak herkennen. Onderaan drinkt Leuvens rector André Oosterlinck zich nog net niet onder tafel.

Vragen, opmerkingen en suggesties zijn van harte welkom, alsook lezersbrieven. Anonieme brieven komen echter niet in aanmerking. De redactie behoudt het recht om ingezonden stukken in te korten, of niet te plaatsen.

Jaarabonnement per post:
10 euro (studenten), 15 euro (anderen)

Redactielokaal en correspondentieadres:
dwars - studentenblad UA
Lange Nieuwstraat 55
B-2000 Antwerpen

dwars@ua.ac.be
<http://www.ua.ac.be/dwars/>

*d*wars jaargang drie ontluikt onder een merkwaardig gesternte. Voor het eerst zal de Antwerpse student immers met recht kunnen zeggen dat hij aan de Universiteit Antwerpen studeert. Voor het laatst met de proclamatie van de tweede zittijd begaf die student zich op weg naar de UIA. Campus Drie Eiken, meneer. En Stadscampus. Met het nieuwe academiejaar verrijst de jongste telg van de Antwerpse onderwijsstructuur. Welkom, van harte.

Dat er na tijden van komen, ook ogenblikken komen waarop moet worden gegaan, is in ons taalgebruik onvermijdelijk. Je moet daar ook niet nostalgisch of sentimenteel over doen. Zelfs de jezuïeten worden de éérentwintigste eeuw in geslingerd, en dus moet een pluralistische universiteit in de koekstad tot de mogelijkheden behoren. Het zou dan ook van een misplaatst conservatisme getuigen de mogelijkheid tot zulk een verandering alvast van bij de aanvang uit te sluiten.

En toch. Fusieclubs excelleren niet, ze modderen maar wat aan. In het voetbal voorbeelden genoeg. Racing White Daring Molenbeek, om er één bij naam te noemen. Of nog, GBA. De vereniging van de oud-Kielse bourgeoisie met jonge impulsen van Ekerse revolutionairen (germinal) is in

meerdere opzichten te vergelijken met de versmelting van de oude instellingen tot de nieuwe UA. Fusieclubs trachten zich koste wat het kost in leven te houden, en blinken verder doorgaans enkel uit in onderlinge twist. Is het zo pessimistisch een potentieel conflict te zien dat verder gaat dan het getouwtrek over wie het mooiste bureau krijgt?

Sterker nog. Een fusie is gedoemd te mislukken als niet alle neuzen dezelfde richting uit wijzen. Gaat een kandidaat in de rechten volgend academiejaar wel Nietzsche gezien hebben in zijn cursus filosofie of is God slechts in Wilrijk echt dood? Ik vraag het me luidop af.

Een andere vraag die voorlopig onbeantwoord blijft, is waar studenten voortaan in het plaatje moeten passen. Op de academische opening werd de student alvast niet meer als fundamenteel element binnen de UA-structuur gezien. Voor een echte studententoespraak bleek dit jaar dan ook geen plaats.

Edit.

Een fusie brengt leuke gadgets en briefpapier met een nieuw logo met zich mee. De vraag blijft of ze het niveau van ons onderwijs ten goede komt. Een vraag die permanent moet worden gesteld. Gelukkig, beste student, hebt u daarvoor een studentenblad.

*Matthias Debruyne
nieuwbakken hoofdredacteur*

*Shaher Bak
Jordaans Staatsminister van
Buitenlandse Zaken*

**“Je kan
democratie
niet
opleggen”**

Het Midden-Oosten staat op ontploffen. Voor de zoveelste keer. De Amerikaanse aanwezigheid in Irak zorgt wereldwijd voor kopbrekers. De niet aflatende reeks bloedige zelfmoordaanslagen in Israël en de recente beslissing om als vergelding aanvallen op buurland Syrië uit te voeren, komen de stabiliteit in de regio geenszins ten goede. Het koninkrijk Jordanië lijkt wel een oase, temidden van al dat gewoel.

In tegenstelling tot zijn buurlanden heeft Jordanië zeer weinig natuurlijke rijkdommen. Olie kon het tot voor kort goedkoop aankopen in Irak, een unieke uitzondering op het voor Irak wurgende embargo. Voor de watertoevoer is Jordanië dan weer afhankelijk van een vredesakkoord met Israël uit 1994. De voornaamste eigenschap van dit land is dan ook zijn rol als buffer en baken van rust in de brandhaard van het Midden-Oosten.

Het geplande bezoek aan Antwerpen van Shaher Bak, Jordaans Staatsminister van Buitenlandse Zaken, is deze zomer niet doorgegaan. Toch vond hij de tijd om ons de bijzondere situatie van Jordanië in het Midden-Oosten te schetsen. We hadden een telefonisch interview met hem, enkele dagen na de Israëlische uithaal naar Syrië.

SHAHER BAK Het is betreuenswaardig wat nu in Israël en Syrië aan de gang is. We moeten de problemen onmiddellijk het hoofd bieden, op een vreedzame manier, met onderhandelingen. De situatie is echter al grotendeels geëscaleerd. Men moet beseffen dat militair geweld een kortetermijnoplossing blijft, en niet voor een mentaliteitsverandering in de richting van een duurzame oplossing zal zorgen.

Doorheen het gesprek herhaalt Shaher Bak deze boodschap meermaals: als er vrede komt in het Midden-Oosten, dan zal dat slechts kunnen gebeuren na moeilijke en slepende onderhandelingen.

Minister Bak is een carrière-diplomaat, die onder andere

ambassadeur was in Spanje en Zuid-Afrika. Zijn eerste zending als jonge politiek attaché was echter naar Irak, nog vóór de heerschappij van Saddam Hoessein.

BAK Het was de periode vlak na de militaire staatsgreep van 1958 in het toenmalige koninkrijk Irak, waarbij de koning (familie van het Jordaans koningshuis, nvdr.) werd vermoord. De uitstekende relaties die onze landen toen hadden werden verbroken, en bleven tijdens mijn verblijf nadien heel wisselvallig.

Tot vijftig jaar geleden was de geschiedenis van Jordanië en Irak heel gelijklopend. In beide landen bestond het koningshuis uit Hasjemieten, directe afstammelingen van de profeet Mohammed. Na de staatsgreep werd Irak een republiek, maar in Jordanië bleef het koningshuis heel populair.

BAK Bij het begin van de Eerste Wereldoorlog was er een beweging in het Midden-Oosten om de Arabische landen te bevrijden van de Ottomaanse heerschappij. Het idee was om één Verenigd Arabisch Koninkrijk op te richten onder Hasjemietisch bestuur. De Britten en de Fransen verdeelden na de oorlog het gebied onder elkaar. Zo viel het toenmalige Transjordanië onder Brits mandaat van 1921 tot 1945. De lokale bevolking bleef echter streven naar onafhankelijkheid; een jaar later werd het koninkrijk Jordanië opgericht.

dwars Bestaat de wens nog om één grote Arabische staat op te richten?

BAK Het is spijtig dat de oprichting toen niet mogelijk was. Volgens mij droomt het Arabische volk daar nog steeds van. Zelf ben ik voorstander van een meer doorgedreven samenwerking tussen de verschillende landen in de regio, zoals jullie hebben met de Europese Unie. Twee vernietigende oorlogen hebben hun sporen nagelaten, maar uiteindelijk is de huidige eenmaking er gekomen door onderhandelen. Dat is een traag maar sterk politiek proces. Europa is een echt voorbeeld voor de Arabische staten. Waarom zouden we de fouten maken van anderen, als we kunnen leren uit hun geschiedenis?

Zo'n doorgedreven samenwerking zou de zaken al heel wat vooruit helpen. De huidige Arabische Liga is nog veel te ver verwijderd van dat ideaal. We streven in Jordanië naar stabiliteit,

vrede en vooruitgang in de regio. We moeten de problemen die zich stellen kordaat aanpakken. De belangrijkste voorbeelden van hoe het mis kan gaan, zijn de Israëlisch-Palestijnse kwestie en de toestand in Irak. We moeten de Arabische landen beter organiseren, meer samenwerken als we vrede willen.

dwars In zekere mate is er al vrede in de regio. In 1979 sloten Israël en Egypte vrede, en in 1994 volgde Jordanië.

BAK Inderdaad, maar een vredesverdrag teken je niet zomaar. Er gaan ellenlange onderhandelingen en vergaderingen aan vooraf. Er moet een juiste atmosfeer geschapen worden. En dat is niet altijd even gemakkelijk.

Na de Tweede Wereldoorlog en het oprichten van Israël bleven de Arabische landen in staat van oorlog met dat nieuwe land. Na 1967 (de Zesdaagse Oorlog, zie kaderstukje) zijn er vele initiatieven geweest om alle landen van het Midden-Oosten dichter bij elkaar en bij vrede te brengen.

Road Map

BAK Het laatste initiatief in dit rijtje is de befaamde Road Map. Jordanië heeft sinds 1967 altijd deel uitgemaakt van initiatieven om een vreedevolle oplossing te zoeken voor het Arabisch-Israëliësch conflict, waarvan de strijd met de Palestijnen de kern en het hart is. Jordanië is ook het land dat het meest verbonden is met de Palestijnse zaak vanwege de geografische, historische en demografische relaties.

Jordanië vond dat de binnenlandse

omstandigheden na de Oslo-akkoorden van 1993 eindelijk geschikt waren om vrede te sluiten met Israël. Sinds de Tweede Intifada is de atmosfeer echter terug zeer verslechterd. De onderhandelingen tussen Palestijnen en Israël's moeten onmiddellijk terug worden opgestart. De Road Map is daartoe een zeer goed initiatief, maar is geen bijbel.

dwars Eén van de noodzakelijke voorwaarden lijkt toch dat de Arabische landen de staat Israël erkennen.

BAK U herinnert zich ongetwijfeld het Arabisch Initiatief, dat in maart 2002 werd afgesloten op de Arabische top in Beiroet. Met dat initiatief besloten alle Arabische staten dat ze Israël zouden erkennen, en zelfs vrede zouden sluiten als het plan, zijnde de implementaties van de VN-resoluties, werd gevolgd. Dit plan voor erkenning ligt nog steeds op tafel! De Road Map is uitgelezen mogelijkheid om dit Arabisch Initiatief een serieuze kans op slagen te geven. Wat er zo bijzonder is aan de Road Map, is dat het een haálbaar plan is. The Road Map is not dead yet.

dwars Hoe is de relatie tussen Jordanië en Israël nu?

BAK Toen we het vredesakkoord met Israël sloten dachten we dat de zaken er echt op gingen verbeteren. Het is geen geheim als ik zeg dat de bilaterale relaties tussen Jordanië en Israël echter enorm afhankelijk blijven van de toestand van het Palestijnse volk. Deze drie landen, Jordanië, Israël en de Palestijnse staat, zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Daarom zit ons land ook zo verwickeld in het vredesproces. Daarom zal ons land

ook nooit de onderhandelingen verlaten. Sterker nog, er is zelfs een stuwende kracht naar vrede vanuit Jordanië, zoals onlangs is gebleken op de top van Al-Aqabah, onze grootste kuststad.

Amerikaans engagement

dwars Hoe ziet u de toekomst van de Israëliisch-Palestijnse kwestie?

BAK Soms is het zeer moeilijk, zoals bijvoorbeeld de laatste maanden. Velen hebben het geloof in en de hoop op vrede in het Midden-Oosten verloren. Daarom is er momenteel een zo neutraal mogelijke partij nodig, die kan bemiddelen tussen de verschillende betrokkenen. Wij geloven dat de enigen die nu écht verandering kunnen brengen in de Palestijnse kwestie, de Amerikanen zijn. Ze kunnen echter veel meer doen. Wat het Kwartet (de EU, de VN, Rusland en de VS, nvdr.) nu doet, is zeer belangrijk en zinvol. Toch zijn de Amerikanen de enigen die echt schot in de zaak kunnen brengen, vanwege hun speciale relatie met Israël. Zonder deze directe betrokkenheid is vooruitgang bijna niet te verwezenlijken.

Momenteel blijken de Amerikanen echter teveel andere prioriteiten te hebben om zich honderd procent in te zetten. Ze zitten in de nasleep van enkele oorlogen, maar hebben duidelijk ook interne redenen om zich niet volledig te engageren. Daarmee doel ik op de presidentsverkiezingen van 2004.

dwars De Amerikanen willen blijkbaar ook eerst hun zaken op orde stellen in Irak. Hoe kan in het huidige Irak een cultuur van democratie langzaam groeien als iedereen er

zoveel haast achter wil zetten?

BAK De enige manier om een degelijke cultuur van democratie in Irak te ontwikkelen, is er vandaag mee te beginnen. De Irakezen hebben een parlement nodig, een door het volk verkozen president, rechtbanken, politiediensten, ministeries, een leger, banken, enzovoort. Er moet ook zo snel mogelijk een nieuwe grondwet komen, meteen gevolgd door verkiezingen. Wat er ook gebeurt, het is belangrijk dat de Iraakse politieke instellingen er terug staan, ditmaal op democratische wijze.

De aanwezigheid van de Amerikanen vormt een probleem, maar hun onmiddellijk vertrek zou dit ook zijn. We beseffen wel dat het nog een tijdje zal duren, maar men moet er absoluut vandaag mee beginnen.

dwars Hoe zou u de relatie tussen Jordanië en Irak beschrijven?

BAK We hebben de voorbije honderd jaar een zeer nauwe band gehad met Irak. Voor, tijdens en na Saddam Hoessein. De relatie tussen onze twee volkeren gaat immers ver terug in de geschiedenis. Tijdens het regime van Saddam Hoessein was Irak onze voornaamste handelspartner. We importeerden olie en exporteerden industriële artikelen en landbouwproducten. Ons land was, door de uitzondering die op het embargo gemaakt werd, de enige poort naar de buitenwereld voor de Irakezen. De relaties tussen onze landen zijn hierdoor nog versterkt.

Na de Tweede Golfoorlog waren wij het eerste land dat humanitaire hulp zond naar Irak. We waren daar al mee begonnen

“Wij geloven dat de enigen die nu écht verandering kunnen brengen in de Palestijnse kwestie, de Amerikanen zijn.” foto: Miryam Bak

voor het einde van de oorlog. Jordanië herbergt een immens aantal Irakezen die hun vaderland ontvlucht zijn. Dit is een tijdelijke regeling, maar het versterkt de band tussen onze twee volkeren. Het is een band die verder gaat dan een regime, verder dan het soort machthebber.

Wanneer het huidige overgangsbestuur in Irak vroeg deel te mogen nemen aan de Arabische Liga, waren wij bij de eersten

om dat te steunen.

We zouden Irak in de toekomst graag stabiel en eengemaakt zien. We zijn dan ook tegen een opsplitsing van Irak op religieuze of andere basis. We zouden graag een Irak zien waarin iedereen burger is, zonder zich druk te hoeven maken over afkomst als Soenniet, Sjiiet, Koerd, Turk,... We zullen ons regime of systeem niet proberen te exporteren. Ze

hebben zelf genoeg opgeleide mensen. De Irakezen hebben veel geleden, en het wordt tijd dat ze op een degelijke manier worden gesteund. Als Jordanië daarbij kan helpen, zal het dat niet nalaten.

dwars *Op binnenlands gebied is Jordanië toch ook niet uiterst stabiel? Zo zijn er meer Palestijnse inwoners dan oorspronkelijke Jordaniërs.*

BAK Die feiten zijn achterhaald, maar je hoort ze nog regelmatig. Vooral toen de Westelijke Jordaanoever nog deel uitmaakte van

Jordanië leefden er meer Palestijnen dan Jordaniërs in ons land. Vandaag is dat niet meer

het geval. Onze grondwet maakt op geen enkele wijze onderscheid op basis van afkomst. Of je nu van oorsprong Palestijn of Jordaniër bent, iedereen heeft dezelfde rechten als burger. We proberen nu dus een harmonieuze gemeenschap op te bouwen en afkomst als argument in discussies weg te werken. Wat je er persoonlijk bij voelt, is juist dat: iets persoonlijk.

dwars *Lijdt Jordanië als baken van rust dan niet onder de massale stromen van immigranten uit de buurlanden? Is de aard van het land mettertijd niet veranderd?*

BAK Natuurlijk, natuurlijk, maar vergeet niet dat de meeste immigranten ook Arabier waren en dus zonder al te veel problemen konden integreren. Trouwens, de instroom is de ontwikkeling van Jordanië zeker ten goede gekomen.

Anderzijds steeg het bevolkingsaantal

soms fenomenaal, en dat was niet altijd te voorzien en te voorspellen. Vele programma's die de staat had uitgewerkt, konden niet verlopen zoals gepland. Jordanië heeft immigratiepieken gekend in 1950, in 1967 en tot slot in 1990 toen er na de Eerste Golfoorlog vele Jordaniërs terugkwamen uit Koeweit. Die laatste stroom veroorzaakte een stijging van het bevolkingsaantal met tien procent. Enerzijds waren er zo'n 350.000 Jordaniërs die terugkwamen uit de Golfstaten, anderzijds zo'n 300.000 Irakese vluchtelingen.

We zouden graag een Irak zien waarin iedereen burger is, geen Soenniet, Sjiiet, Koerd, Turk,...

Dit heeft ons land telkenmale drastisch veranderd.

Het stijgend bevolkingsaantal stelde de middelen van de staat sterk op de proef. Jordanië heeft daardoor nooit een voorspelbare ontwikkeling gekend. De hoofdstad Amman is bijvoorbeeld onherkenbaar veranderd sinds de jaren '40, toen ik jong was. In die tijd was het een groot dorp, terwijl het nu een ontwikkelde stad is, onherkenbaar voor mijn jongere ik.

Hoe dan ook, op elk vijfjarenplan moesten er minstens enkele aanzienlijke correcties worden uitgevoerd. Zo was het inkomensverlies door het terugvallen van het toerisme sinds september 2001 een kaakslag voor de hervormingen.

dwars *Hoe staat het met de hervormingen van de Jordaanse staat?*

BAK Soms sukkelen we maar wat voort, en af en toe worden er fundamenteel goede en degelijke veranderingen doorgevoerd. De beste ontwikkeling vind je op gebied van onderwijs en cultuur.

JORDANIË LAND TUSSEN 2 VUREN

Illustratie: Wim Le Page

Veel werd echter bemoeilijkt door de twee golfoorlogen en intifada's. Steeds weer moesten we ons aanpassen. De democratisering van Jordanië staat op de sporen. We hebben echter nog een aantal problemen. Zo tellen we voor ruim vijf miljoen inwoners maar liefst zeventwintig politieke partijen. Dat maakt de werking van een parlement er niet eenvoudiger op. Het blijkt wel dat weinig nieuwkomers echt doorbreken. Een uitzondering is de Islamitische Groep, die je kan vergelijken met de christen-democratische partijen in Europa. We zijn trouwens het enige land in het Midden-Oosten waar zulk een partij actief deel uitmaakt van het politieke landschap. Zes jaar geleden zaten ze zelfs even in de regering. Zolang ze blijven werken binnen de democratische grenzen van het politieke systeem, is er geen probleem.

dwars *Is Jordanië een democratie?*

BAK Nee, toch zeker niet zoals België en Zweden dat zijn. Een autoritair regime zijn we daarentegen ook niet. Het democratisch systeem moet deel worden van onze cultuur, het moet groeien bij het volk. Ik herinner me zeer goed een uitspraak van Tariq Aziz (minister van BZ onder Saddam Hoessein, nvdr) die verkondigde dat mensen in het Midden-Oosten niet klaar zijn voor democratie. Ik ben het daar grondig mee oneens! De jonge generatie Jordaniërs is hoog opgeleid, ze begrijpen de rechten van de mens en het belang van veiligheid maar al te goed.

Je mag een democratie niet onmiddellijk opleggen, het moet traag gaan, stap voor stap. De mensen moeten democratie

leren kennen door ermee in aanraking te komen in hun dagdagelijkse leven, ze moeten ermee vertrouwd geraken. Jordanië staat waarschijnlijk zelfs het verst van alle Arabische landen bij het democratiseren.

dwars *Als we vergelijken met Egypte...*

BAK Ik verkies op dat punt geen uitspraken te doen. Ik ken de interne ontwikkelingen in die andere landen niet goed genoeg. Ik beperk me tot uitspraken over mijn eigen land.

Hoewel hij het nooit expliciet zo vermeldt, stelt Shaher Bak zijn Jordanië voor als een gidsland voor de andere Arabische staten. De man is gedreven op zoek naar een beter leven voor zijn land- en streekgenoten en is daarin duidelijk geëngageerd.

BAK Ik zou nog graag een boodschap meegeven aan de jongeren van de universiteit waarvoor u schrijft. De toekomst behoort de jongeren toe, het zijn zij die later op een verantwoorde manier hun land zullen moeten leiden. Het is gemakkelijk om kritiek te hebben, maar het is soms zeer moeilijk wanneer je verantwoordelijkheid draagt. Daarom vraag ik de jongeren van nu om te bouwen en niet af te breken. Wat je ook doet, er zal steeds kritiek zijn, maar dat zou niemand mogen afschrikken.

De wereld wordt kleiner en brengt mensen samen op economisch, politiek en vooral cultureel vlak. We moeten met elkaar praten en elkaar begrijpen. Uiteindelijk zullen we beseffen dat we allemaal ongeveer hetzelfde willen.

Jan Adriaenssens
6 oktober 2003

Jordanië gesitueerd

Jordanië

- is ontstaan na de Grote Opstand van 1916 tegen een eeuwenlange Turkse overheersing.
- heette sinds 1921 het Emiraat van Transjordanië. Dit land werd in 1946 geschapen door de internationale gemeenschap, in dit geval voornamelijk de voormalige kolonisator Groot-Brittannië.
- is een Hasjemietisch koninkrijk. De Hasjemieten zijn directe afstammelingen van de profeet Mohammed.
- heeft tot heden drie koningen gekend. De eerste, koning Abdullah was de zoon van Sharif Hoessein bin Ali, die de Grote Opstand had geleid. Koning Abdullah werd in 1951 vermoord in de Al-Aqsa-moskee te Jeruzalem, dat toen nog op Jordaans grondgebied lag.
- had als tweede koning de zoon van Abdullah, Hoessein. Hij was immens populair en bleef maar liefst 39 jaar aan de macht.
- vocht tijdens de heerschappij van Hoessein wel twee oorlogen uit met Israël. Het moest ook een opstand van Palestijnse guerrilla's in Amman onderdrukken, en het land behield een relatieve rust tijdens de Golfoorlog van 1990.
- heeft sinds 1999 Abdullah II als koning. Hij werd pas een maand voor het overlijden van Hoessein aangeduid als troonopvolger.

• sloot vrede met Israël op 26 oktober 1994, na 46 jaar oorlog tussen de twee staten. In dit verdrag werden de westelijke grenzen van Jordanië formeel vastgelegd, wat door de Jordaniërs werd geïnterpreteerd als het einde van de Israëlische denkwijze "Jordanië is gelijk aan de Palestijnse Staat".

Jordanië nu

- telt ongeveer 5,5 miljoen inwoners.
- is grofweg driemaal zo groot als België.
- heeft van alle Arabische staten de langste grens met Israël.
- heeft geen eigen olievelden. Het regime van Saddam Hoessein voorzag Jordanië van goedkope olie.

Midden in het Oosten

Een Libanese in België | Een Belgische in Israël

Voor de burgeroorlog was Libanon zeer welvarend. Grote bedrijven vestigden zich in het land en het toerisme bloeide volop. De concentratie van diensten in Beirut zorgde echter voor een migratie van het platteland naar de hoofdstad. Hierdoor verzwakte de landbouwsector en nam het aantal armen in de stad toe. De burgeroorlog (een conflict tussen christenen en moslims) die woedde van 1975 tot 1989, zorgde voor een ineenstorting van de economie. Hierdoor stegen zowel armoede als corruptie enorm.

Van verleden naar heden

Nu is er een grote emigratie als gevolg van het einde van de oorlog en door een verdere verslechtering van de arbeidsomstandigheden. De kloof tussen arm en rijk wordt steeds groter. Hierdoor verdwijnt geleidelijk de middenklasse.

Bij de vestiging van de staat Israël in 1948 weken een groot aantal Palestijnen uit naar Libanon. Ook nu zorgt het conflict in Israël/Palestina nog steeds voor een grote toestroom van vluchtelingen in Libanon. De aanwezigheid van deze vluchtelingen, die in sterk bewapende kampen leven, doet het conflict tussen de verschillende godsdiensten opnieuw opblazen: de moslims zijn voor asiel van Palestijnse vluchtelingen en de christenen tegen. Ondanks de steun van de Libanese moslims blijven de Palestijnen een tamelijk geïsoleerde bevolkingsgroep met weinig rechten.

De situatie in Irak heeft geen directe gevolgen voor Libanon, maar de verhoogde Amerikaanse druk op Syrië heeft wel degelijk een invloed. Alle politieke en religieuze partijen in Libanon veroordelen echter de buitenlandse politiek van Bush.

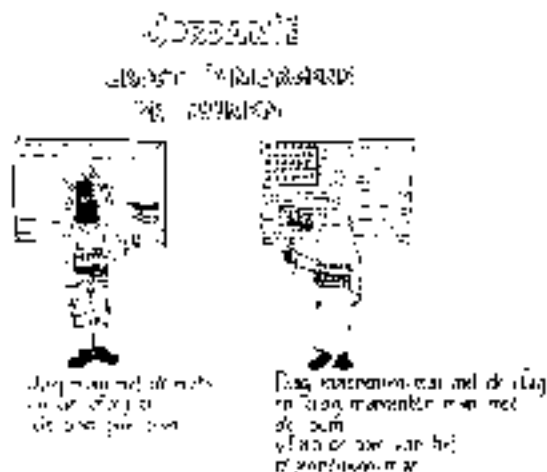
Toekomst vol vragen

Toch zou de recente Amerikaanse en internationale druk op Syrië en ook Iran een positieve invloed kunnen hebben op het vredesproces in het Midden-Oosten, en dus ook in Libanon. Maar zoals de oorlog ons heeft getoond, is speculeren over de toekomst nutteloos in een regio die door chaos wordt beheerst.

Nadine Attieh

m.m.v. Marjolijn De Backer

Illustratie: Wim Le Page

Ik heb twee jaar in Tel Aviv gewoond. Al van kindsbeen af heb ik veel over het land, het ontstaan ervan en natuurlijk het conflict in de regio geleerd, gelezen en gehoord. Het is zo'n complex gegeven en mijn opinie bevindt zich in een voortdurende strijd tussen gevoelens en objectieve feiten. Ik wil me niet uitspreken over mijn kritiek op de huidige rechtse regering en de emotionele, economische en politieke crisis. Mijn mening zou waarschijnlijk ook niet overeenstemmen met die van de meeste Israëli's, deels omdat ik de zaken vanuit een totaal andere situatie heb leren kennen.

Verleden = heden

De centrale vraag is echter welk gevoel er vandaag bij de Israëli's zelf heerst omtrent de binnenlandse en buitenlandse problemen. De Israëli'sche bevolking is bang en lijdt vooral onder de rechtse, militaire aanpak van de regering. Wat Ariel Sharon belooft, is veiligheid. Veiligheid op korte termijn. Het zijn echter niet de symptomen die moeten worden bestreden, maar het probleem zelf. En dat wil of kan niet iedereen inzien. Precies omdat angst alles en iedereen overheerst. Angst die je vertelt dat je leven elke minuut voorbij kan zijn. Stel je voor, je bent geboren in

Israël, je bent geboren in een land waar je ouders voor gevochten hebben. Je bent midden in een bijna onoplosbaar conflict geboren. Wat kan jij daaraan doen? Je staat 's ochtends op en je bedenkt dat jij toch gewoon het recht hebt om een 'normaal' leven te leiden. Jij hebt niks misdaan. Het is dan toch niet eerlijk dat jij elke dag moet vrezen voor je leven? Hoe pacifistisch je ook bent, de sociale druk is enorm. Alle 18-jarigen moeten in Israël voor drie jaar in het leger. Je moet naar het leger om je volk te beschermen. Maar is dat dan een rechtvaardiging voor alle wandaden? Is dat dan de enige manier om te overleven?

Problematische toekomst

Het grootste probleem in het conflict met de Palestijnen wordt gevormd door het diepe en wederzijdse wantrouwen, dat mij het gevoel geeft dat de situatie nu erger is dan ooit tevoren. Er wordt beweerd dat de regering Sharon eigenlijk gewoon alle Palestijnen wil verdrijven naar Jordanië. De mensen die ik in Israël heb leren kennen, zijn zich bewust van het probleem en beseffen dat er maar één oplossing is voor het conflict: Israëli's en Palestijnen zullen het Heilige Land moeten delen als ze ooit vrede willen.

Marilyn Ambach

m.m.v. Ann Franssen

BEN HILL GRIFFIN STADIUM
FLORIDA FIELD

27	GATORS	5:41	1:50	3
T.O.L.	DOWN	TO GO	YARDS	YARDS
2		SUNSHINE	2	1
34	PASSING	10	FIRST DOWNS	3
159	PASSING	193	TOTAL YARDS	39
			PASSING	22
			PASSING	27

American football

op erasmus

VUAS, de verenigde UA studenten

Vanaf woensdag 1 oktober 2003 bestaan RUCA, Ufsia en UIA niet meer! We spreken dan enkel nog over de UA, Universiteit Antwerpen. De eenmaking heeft ook het statuut van de UA Student tot stand gebracht. Naast de rechten en de plichten van de UA student die we in het statuut terugvinden, lees je er - mede dankzij de eenmaking - ook over de oprichting van één overkoepelende studentenvereniging. En dat is VUAS, de Verenigde UA Studenten.

Zowel op vraag van de koepelverenigingen, ASK-Stuwer (RUCA), Stuwer-ASK (UIA) en Unifac (Ufsia), als ook op vraag van de UA zelf zijn deze drie nauwer gaan samenwerken, zodat er één aanspreekpunt voor de studenten van de Universiteit Antwerpen werd gecreëerd. Het praesidium van VUAS is samengesteld uit telkens twee leden van de koepels. Voor Unifac zijn dit Michael Verdonck en Jurgen Schelfaut (respectievelijk praeses en vice-praeses), voor Stuwer-ASK Maaïke Van Overloop en Kris Cox (idem) en voor ASK-Stuwer tenslotte Carla Clé en Giovanni Gijssels (praeses en financiën).

Kandidaten

In de verschillende universitaire instellingen hebben de studenten altijd veel inspraak gekregen op alle niveaus. Dit is ook zo voor de UA. Democratisch verkozen studenten kunnen hun verantwoordelijkheid opnemen in alle beslissings- en adviesorganen: Raad Van Bestuur, faculteitsraden, onderwijscommissies,.... Vanaf het moment dat alle open vacatures geweten zijn, zal VUAS die aan de studenten bekend maken. Kandidaten kunnen zich dan voor de betreffende functies opgeven en de studenten beslissen zelf door wie ze zich vertegenwoordigd willen zien in de

hogere raden.

In de studentenraad en de Algemene studentenvergadering krijgen studenten de kans hun stem te laten horen naar de academische overheid toe. In de studentenraad is er overleg tussen de studentengemeenschap, die bestaat uit de studenten in de raad van bestuur, in de faculteitsraden, in de onderwijsraad, in de commissies en bij VUAS enerzijds en de vertegenwoordigers aangeduid door de rector anderzijds. Het doel van deze vergadering is niet te onderschatten. Ze zorgt er immers voor dat de academische overheid minstens één maal per jaar verplicht overleg pleegt met de studenten vertegenwoordigers zodat verzuchtingen die op een campus leven kunnen besproken worden.

Gefuseerd

De Algemene Studentenvergadering van zijn kant stelt zich als doel een breed democratisch forum te vormen om alle studentenaangelegenheden te centraliseren. De algemene studentenvergadering bestaat uit het VUAS-praesidium, de studenten-vertegenwoordigers die ook in de studentenraad zetelen en telkens twee vertegenwoordigers van de

faculteitskringen en andere door VUAS erkende kringen. Op die manier kunnen en moeten studenten met één gezamenlijke stem naar buiten treden. In die zin is de algemene vergadering ook de eerste echte gefuseerde studentenvergadering, over de drie campussen heen.

Binnenkort kan je alle informatie vinden op de website www.vuas.be die echter momenteel nog volop in de maak is. Naast onze contactgegevens zal je op de site ook de coördinaten kunnen vinden van alle studenten-vertegenwoordigers, het statuut van de UA student (enkele belangrijke rechten die terug te vinden zijn in het statuut is het recht op een cursus en aanstelling van een onafhankelijke ombudspersoon), enzovoort. Een papieren versie van het statuut van de UA student kan indien gewenst geraadpleegd worden op de headquarters van uw koepelvereniging.

ASK-Stuwer: Gebouw E, Middelheimlaan 1, 2020 Antwerpen
Stuwer-ASK: Socio-culturele dienst, gebouw G, universiteitsplein 1, 2610 Wilrijk
Unifac: Kauwenberg 22, 2000 Antwerpen

Het VUAS-praesidium,
Michael Verdonck,
Jurgen Schelfaut, Giovanni Gijssels,
Maaïke van Overloop, Kris Cox en Carla Clé

Uit de Collega's

Veto meldt: Leegstaande of verwaarloosde panden worden door extreem links gekraakt om de speculatie op en het gebrek aan betaalbare woningen aan te klagen. Hopelijk verplaatst deze plaag zich niet naar Antwerpen. *dwars* laat weten dat ze de lokale Pol Pot en zijn gevolg niet in hun redactielokaal gedogen.

U leest het goed. Volgens de Leuvense studentenspreker is in de befaamde KUL-rector Oosterlinck een Nouveau Napoleon opgestaan. Een associatie met (lees: annexatie door) Leuven is niet langer denkbeeldig. De eerste rector van de eengemaakte Antwerpse unief kan zich al gaan inleven in de rol van academische Wellington.

De *Veto*-berichtgeving is niet altijd kommer en kwel. De roem van een Leuvense student is namelijk verzekerd, gezien elke thesis in de Universiteitsbibliotheek wordt bewaard. "Tenzij de Duitsers nog eens besluiten de boel af te branden" (sic). Met Napoleon Oosterlinck aan het roer kan dat geen echt probleem zijn. Studeren in Leuven doe je voor de naam! (tov)

Over gay parades, roze zaterdagen en homohuwelijken...iets voor ontdekkingsreizigers?

Enig Verschil?

In Edegem is nog niet zo lang geleden het eerste bekende holebi-koppel getrouwd. Holebi's worden steeds beter aanvaard in onze maatschappij, maar het taboe is nog niet helemaal doorbroken. Hoe zit het op onze universiteit? Is er in Antwerpen een plaats waar holebi-jongeren terecht kunnen? Elkaars handje vasthoudend zochten we de kelder van boekhandel de Groene Waterman op en werden zo in het hol van holebi-land gezogen. We hadden een gesprek met Sara en Johan, vrijwilligers bij Enig Verschil.

Enig Verschil bestaat al 10 jaar in het Antwerpse en is een dochterorganisatie van 'Wel jong, niet hetero'. Ze wordt gerund door en is er voor holebi-jongeren tot en met 26 jaar. Als 26-plusser kan je hier niet echt terecht, maar dan is er nog altijd één van de talrijke andere Antwerpse verenigingen.

Let's talk about...

De vereniging rust op drie stevige pijlers: Onthaal, Activiteit en Praatcafé. Op het Onthaal kunnen nieuwe mensen langskomen voor een gesprek en wat meer informatie over het holebi-zijn. Iedereen is welkom, ook hetero's. Daarnaast is er het Praatcafé, een wekelijks gebeuren dat niet meer is dan een gezellige café-avond waar je met andere holebi's in contact komt. Enig Verschil organiseert ook tal van activiteiten die iets met homoseksualiteit te maken hebben, fuiven en als kers op de taart een jaarlijks kamp.

Jong en trendbewust zijn = holebi worden?

Homo zijn, lesbische worden. Veel mensen denken onmiddellijk aan een nieuwe modetrend en houden hun

zoon, dochter, vriend en vriendin dan ook goed in de gaten. Wat denkt de holebigemeenschap daarvan? "Nee!!" klinkt het klaar en duidelijk uit de mond van Johan. "Het homo-zijn heeft altijd al bestaan, maar pas nu bestaat de mogelijkheid om er mee naar buiten te komen. Taboes en dingen verborgen houden, ik denk niet dat dat goed is. Maar een modetrend? Goh, nu men er openlijk voor uit kan komen, maken gewoon veel mensen daar gebruik van." Geen tweede Flower Power-tijdperk dus!

Enig verschil?

Het taboe rond het 'anders'-zijn wordt stilaan doorbroken. Jongeren en ouderen aanvaarden steeds meer de homoseksualiteit en komen er sneller voor uit; de complexen verdwijnen. Bij pubers heeft dit ook wel iets te maken met hun experimenteergedrag. Anderzijds zorgen ook groeperingen, mediafiguren en de pers ervoor dat 'hét' buiten de muren van de slaapkamer en op de publieke agenda komt. Mensen praten erover en ze aanvaarden het. Wat vinden de holebi's eigenlijk van de gay parades en roze zaterdagen waarin ze worden afgeschilderd als extravagante

types en mensen die de term SOA alle eer aandoen? "Het zijn clichés die nog uit de wereld geholpen moeten worden. We zijn allemaal perfect normale mensen, normaal tussen aanhalingstekens...", zegt Johan lachend.

Toch is er nog wel angst, onwetendheid en onzekerheid, zowel bij hetero's als bij holebi's. Er is dus echt nood aan organisaties zoals Enig Verschil, een aantal rolmodellen -BV's- en ontmoetingsplaatsen waar je contacten kan leggen met mensen met dezelfde geaardheid.

Roze UA?

Antwerpen is een zeer holebivriendelijke stad, maar jammer genoeg hebben we op onze eigenste universiteit niets voor deze mensen gevonden.

Het is belangrijk overal aanvaard te worden; en zeker op de school waar we elke dag vertoeven. Zou een nieuwe studentenclub geen interessant idee zijn voor volgend academiejaar?

Let's get 'out'

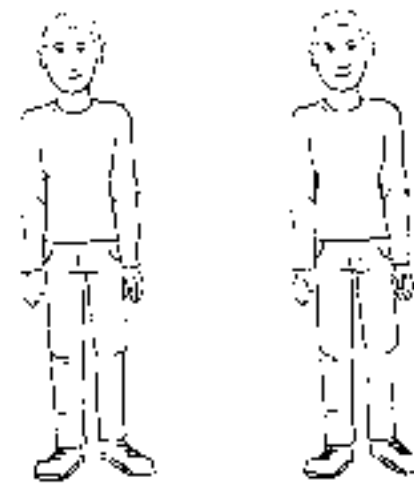
Iedereen die zich geroepen voelt eens een kijkje te gaan nemen in de kelder van de Groene Waterman, is daar elke woensdagavond tussen 18.00u en 20.30u welkom!

En op 25 oktober is er de Fire-party ter ere van het tienjarig bestaan van Enig Verschil in Zaal Jacob waarop echt iedereen is uitgenodigd. Nog een kleine tip voor de mannelijke hetero's op deze fuif: bezint eer ge begint en check of dubbelcheck elke vrouw die je wel ziet zitten. Je weet maar nooit...

Met dank aan Sara en Johan
www.enigverschil.be

Ann Fransen en Veerle Van Poucke
Illustratie: Wim Le Page

ZOEK HET
ENIG VERSCHIL.

HOLEBI

HETERO

dwaars' groote Academische Kalender

oktober

1	Unifac Debat UA (VUAS)	22	Unifac Voetbal/Caféguuustatie
2	Openingszitting academiejaar 2003-2004		UA-dag onderwijsinnovatie (13-17u)
9	Unifac Fac verkiezingen	27	Herfstvakantie basis- en secundair onderwijs t.e.m. 02/11/03
14	dwars 13		ASK-Stuwer Quiz (T103)
15	Guido Studentenparade	28	Unifac Caféguuustatie
	Unifac Openings-ITD	29	Student Welcome Pack
18	Euro-SIDJIN voor studeren in het buitenland	30	
21	Unifac Voetbal		

november

1	Allerheiligen : Universiteit gesloten	12	dwars 14
3	KBC Swingspaleis	13-14	Lupo Days
4	Unifac Voetbal	18	Unifac N8 van de film
5	Unifac Voetbal/Caféguuustatie	19	Unifac Debat/Caféguuustatie
6	Unifac Night of the Proms	20	ASK-Stuwer Kafnamiddag+TD
	ASK-Stuwer Buskroegtocht (ov)	26	Unifac Voetbal/Caféguuustatie
10	ASK-Stuwer Cocktailparty	27	Unifac Cultuur : Ballet
11	Wapenstilstand : Universiteit gesloten	28	ASK-Stuwer Galabal

december

1	Unifac Grote Verwarringsquiz	25	Kerstmis
9	dwars 15		Universiteit gesloten t.e.m. 02/01/04
	Unifac Voetbal		
10	Unifac Voetbal		
15	Bekendmaking examenroosters 1ste semester		
18	ASK-Stuwer Kerst-Kaf-feestje+TD		
	Unifac Kerstmarkt		
22	Begin Kerstvakantie		

januari

1	Nieuwjaar	30	Definitieve sluiting van de inschrijvingen : na deze datum zijn geen wijzigingen meer mogelijk
5-31	Herhalings- en examenperiode TEW 1ste semester		
8-10	Studie-Informatiedagen West-Vlaanderen		
14	Regionale infodag UA in Lier		
15-17	Studie-Informatiedagen Vlaams-Brabant en Brussel		
21	Regionale infodag UA in Turnhout		
22-24	Studie-Informatiedagen Oost-Vlaanderen		
29-31	Studie-Informatiedagen Limburg		

februari

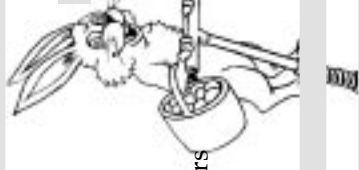
2-8	Semestervakantie	20	Unifac Galabal
4-8	Unifac-reis	23-28	Medeling examenresultaten 1ste semester
9	Begin 2de semester		Krokusvakantie basis- en secundair onderwijs
10	ASK-Stuwer Openings-TD 2de semester	27	Galabal Stuwer-ASK
17	dwars 16		
	Unifac Stille Film		
18	Infodag 2de cyclus voor studenten 2de/3de kandidatuur		

Maart

- 18 ASK-Stuwer Kafnamiddag+TD
 - 20 Infodag UA voor toekomstige studenten van alle richtingen
 - 23-25 Unifac Voetbal
 - 26 Info UA voortgezette academische opleidingen
 - 29 Begin Unifac Verkiezingsweek
 - 31 Unifac Slot-TD
- ASK-Stuwer Go-Cart Race+TD

april

- 19 TEW : einddatum inschrijving AILO
- 20 dwars 18
- 21 Unifac Voetbal
- 22 Unifac Voetbal
- 24 ASK-Stuwer 12-uren Loop + TD
- 28 Infodag UA toekomstige studenten alle opleidingen
- Uiterste datum indienen eindverhandeling 1ste zitting

- 1 Unifac Verkiezing Fac Clubs
- 5-18 Paasvakantie
- 10 Paaszaterdag : Universiteit gesloten
- 11 Pasen
- 12 Paasmaandag : Universiteit gesloten
- 15 Bekendmaking definitieve examenroosters
- 2de semester
- 19 Herneming colleges

mei

- 26 Unifac Voetbal
- 30 Pinksteren
- 31 Pinkstermaandag : Universiteit gesloten

- 1 Feest van de Arbeid : Universiteit gesloten
- 4 Unifac Voetbal
- 5 Unifac Voetbal
- 14 Einddatum indienen eindverhandeling TEW/
Handelsingenieur (B) 1ste zitting
- 18 dwars 19

- 20 Hemelvaartsdag : Universiteit gesloten
- 21 Administratieve diensten gesloten

juni

- 1 Begin herhalings- en examenperiode 2de semester
- 18 TEW : Einddatum indienen eindverhandeling 1ste zitting Erasmusstudenten
- 03/07 Einde examenperiode

juli-augustus-september

- 1 Begin inschrijvingen academiejaar 2004-2005
- 5-10 Deliberaties en proclamaties
- 10 Begin zomervakantie
- 11 Feest van de Vlaamse Gemeenschap
- 16 Uiterste datum voor inschrijving 2de examen zitting
- 21 Nationale Feestdag : Universiteit gesloten
- 2/08 TEW : Einddatum indienen eindverhandeling TEW/
HI (B) 2de zitting
- 5 Bekendmaking examenroosters 2de zitting
- 9-15 Uiterste datum inschrijving 2de zitting AILO-TEW
Universiteit gesloten
- 20 Einddatum indienen eindverhandeling 2de zitting
- 23 2de examen zitting t/m 11/09/04
- 13-17/09 Deliberaties en proclamaties 2de examen zitting

dwars

studentenblad van de
Universiteit Antwerpen

“freedom and justice for all”

Guantanamo Bay

“Niemand mag worden onderworpen aan folteringen, noch aan wrede, onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing” (Artikel 7 Internationaal Verdrag voor de Burgerlijke en Politieke Rechten).

In Guantanamo Bay, een Amerikaans stukje Cuba, zitten nog steeds honderden mensen vast die door de V.S. als terroristische strijders bestempeld worden. ‘Nog steeds’ betekent voor sommigen al sinds september 2001, net na de aanslagen.

Zij zijn echter nooit officieel aangeklaagd, zitten voor onbepaalde tijd vast en hebben geen recht op juridische bijstand. Artikel 9 van datzelfde IVBPR zegt dat “iedere gearresteerde onverwijld op de hoogte gebracht dient te worden van de redenen van zijn arrestatie en van de beschuldigingen die tegen hem zijn ingebracht”. Het is overigens slechts de rechter die mag beslissen over zo’n vrijheidsberoving, niet één of andere legerchef.

Het meest hallucinant zijn nog de methoden die gebruikt worden om de gevangenen onder druk te zetten bij de ondervragingen. Gevangenen

moeten urenlang met een kap over hun hoofd op hun knieën zitten, worden geslagen en geschopt. Door middel van hels lawaai worden ze dagenlang wakker gehouden. Wie toch kan slapen moet dit met het licht aan in een cel van nauwelijks twee bij twee. Buitenlucht zien ze slechts eens per week, helemaal alleen.

Welk recht van spreken heeft een land dat zich ‘de oudste democratie ter wereld’ noemt dan nog?

Waar staan we met een Universele Verklaring van de Rechten van de Mens als het machtigste land gewoon nee zegt en de andere landen niets anders kunnen doen dan lijdzaam toezien? Op een dergelijk niveau speelt nog slechts de wet van de sterkste, ook al is die ‘onmenselijk’ en ‘ontorend’.

Vrijheid en rechtvaardigheid voor allen, of toch voor hen die niet tegen ons zijn.

(ep & md)

dwars

studentenblad van de
Universiteit Antwerpen

Wil je je pen de vrije loop laten
of kan je met één beeld meer zeggen
dan met duizend woorden?

Wil je *dwars* mee vorm geven
of geef je niets dan je eigen mening?

REPORTERS
GEZOCHT

Ben je geïnteresseerd om mee te werken
als redacteur of losse medewerker, als
fotograaf of layouter :
laat ons iets weten
of spring gewoon eens binnen
in ons redactielokaal.

dwars@ua.ac.be
Lange Nieuwstraat 55
2000 Antwerpen

De medewerkers van dwars komen iedere woensdag om 20h00 samen in het redactielokaal

Vraaggesprek met Antwerps N-VA-boegbeeld Bart De Wever

Vlaming zijn om Europeaan te worden

Bart De Wever, ondervoorzitter van de N-VA, heeft er een studentikoos verleden op zitten. Na zijn Grieks-Latijnse humaniora vatte hij op UFSIA de kandidaturen geschiedenis aan. De licenties doorliep hij te Leuven. Ondanks zijn activiteit binnen het Katholiek Vlaams Hoogstudentenverbond en de redacties van de studentenbladen 'Tegenstroom' en 'Ons Leven', studeerde hij af met grootste onderscheiding. Daarna ruilde hij de universiteit één jaar lang voor de Koninklijke Militaire School, alvorens als assistent op de KUL te worden onthaald.

dwars Geert Bourgeois kondigde na de teleurstelling van 18 mei aan dat de N-VA in 2004 een thuismatch zal spelen en men de moed dus maar niet moet verliezen. Welke voordelen zullen de Vlaamse parlementsverkiezingen u bieden?

BART DE WEVER Wij scoorden in het verleden altijd beter op het Vlaamse niveau dan op het federale, zelfs bij gelijktijdige verkiezingen met het federale niveau zoals in '99. De mensen associëren het Vlaams parlement blijkbaar met een Vlaamse stem en wijken eerder uit naar een vlaamsgezinde partij. Bovendien zijn we op 18 mei maar nipt onder de kiesdrempel blijven steken. We weten met andere woorden dat zetels binnen handbereik liggen.

dwars De Vlaamse onafhankelijkheid is volgens u geen revolutie maar een evolutie. Wat zijn dan de meest essentiële redenen om een onafhankelijke Vlaamse staat te realiseren?

DE WEVER Een lidstaat in de Europese

Unie bedoelt u. Dat onderscheid is belangrijk. Het concept 'Vlaamse staat' heeft eerder een 19de eeuwse connotatie. In een Europese context zijn we per definitie afhankelijk van de ons omringende gemeenschappen. Een eerste reden voor een onafhankelijk Vlaanderen in een confederaal Europa is het democratisch deficit van België. In dit land bestaan twee democratieën parallel naast elkaar. Na elke verkiezing

De essentie van het conservatisme maakt echter de sokkel van mijn politiek denken uit. Waarom zou ik mij dan niet noemen wat ik ben, namelijk conservatief sociaal.

worden zowel Vlamingen als franstaligen bestuurd door partijen waar ze niet voor konden stemmen. Die partijen houden vaak geen rekening met wat men aan de andere kant van de taalgrens denkt. Bovendien zijn er op eender welk federaal ministerie nog allerhande blokkeringen. Justitie is een goed voorbeeld. Bijna

iedereen in Vlaanderen is voor het jeugdsanctierecht, maar Wallonië was tegen en het kwam er niet. Omgekeerd speelt dat ook. Wij hebben de Walen de tabaksreclame op Francorchamps niet te verbieden, maar het is wel gebeurd. Toch trekken de franstaligen in dit geschipper systematisch aan het langste eind. Tenslotte is er de factuur van dit land. België kost Vlaanderen ontzettend veel geld. Met de miljardentransfers van Vlaanderen naar Wallonië financieren we eigenlijk grotendeels misbruiken in de sociale zekerheid. Dat zijn geen fantasieën van een overjaarse flamingant hé. Lees de rapporten van de OESO en het IMF er maar op na. Als je de zaken louter rationeel benaderd, denk ik dat het Belgische bestuursniveau op termijn eigenlijk niet veel zin meer heeft. Ik beschouw de Vlaamse onafhankelijkheid als een evolutie naar supranationalisering waarbij we bij verdrag in confederatie bevoegdheden doorschuiven naar Europa en afspreken hoe die uitgevoerd moeten worden.

dwars *Indien deze evolutie zich voltrekt zou de N-VA haar bestaansredenen langzaam maar zeker zien verdwijnen?*

DE WEVER Op staatkundig vlak is dat inderdaad zo. We hebben een duidelijke rationele analyse van hoe we staatkundig Europa willen intreden. Op het moment dat dat gerealiseerd is, zouden we kunnen ophouden te bestaan. Naast onze staatkundige punten hebben we ook nog een maatschappelijk programma, een vrij unieke ethisch-culturele cocktail, die vaak over het hoofd gezien wordt.

dwars *Wat zijn juist de ingrediënten van die cocktail?*

DE WEVER Sociaal-economisch zijn wij vrij liberaal. We zetten het ondernemersbelang steeds voorop. Een Vlaming is op dat vlak niet zo progressief, maar wil wel zijn boterham verdienen. Op cultureel-ethisch vlak zijn wij geen

liberalen, eerder gemeenschapsdenkers. De Vlaming is op dat gebied geen doorwinterde conservatief, maar ook geen mens met een vrijheid-blijheid-mentaliteit. Deze standpunten zouden zeker wel aanslaan, maar ze worden doorgaans fout gepercipieerd: ofwel ben je een Blokker, ofwel ben je politiek correct en uiterst relativistisch.

Regionalisering

dwars *Vorig jaar voerde de N-VA aan de UA een actie rond de Bologna-akkoorden. Waarom is uw partij een tegenstander van de universitaire gelijkenschakeling op Europees niveau?*

DE WEVER Ik ben zeker niet tegen een harmonisering van de onderwijskwaliteit. Als Europa op dat vlak een rol wil spelen, kan ik daar mee leven. Anderzijds

hoeft men om die reden heel ons hoger onderwijs, dat tot het beste van de wereld behoort, nog niet op het Angelsaksisch model te gaan oriënteren. Men kan ook Europese kwaliteitsnormen opstellen en nagaan welke instellingen daaraan voldoen. Die bevoegdheid moet aan de specifieke organisator van het onderwijs toegekend worden, in ons geval de deelstaat Vlaanderen. Met die regeling heb je die hele BaMa-structuur niet nodig.

Het volstaat dat je naar het buitenland gaat en kunt zeggen "mijn titel is gelijk aan dit". Wij hebben ook gefocust op de verengelsing van het cursusmateriaal.

We hebben 150 jaar moeten knokken om van het Nederlands een wetenschapstaal te maken en nu zouden we dat zelf afschaffen. Dat gaat mij te ver.

dwars *De N-VA stelt dat een regionalisering van het arbeidsbeleid de Vlaamse economie en tewerkstelling ten goede zal komen. Is de huidige economische malaise niet eerder te wijten aan de conjuncturele toestand op wereldvlak?*

DE WEVER In zekere zin wel. De economie en zeker de conjunctuur is voor een groot stuk geglobaliseerd. Wat een staat op zich daaraan kan remediëren is heel beperkt. Danny Roderick van de universiteit van Harvard zegt dat je precies daarom moet focussen op de dingen die je nog in eigen handen hebt. Dat gaat over de kwaliteit van dienstverlening, infrastructuur, onderwijs en ook over fiscaliteit. Die instrumenten moeten de deelstaten in handen hebben, want in België zit men

per deelstaat met een heel specifieke economische situatie: de Vlaamse KMO-economie tegenover een sterk op de overheid gerichte Waalse economie. Als men op die twee verschillende modellen dezelfde economische politiek toepast dan komt men tot een inefficiënt beleid. De regionalisering van alles wat met werkgelegenheid te maken heeft, is dus in het belang van beide deelstaten.

dwars *Welke oplossingen zou u voor de hoge werkloosheid aandragen?*

DE WEVER Dezelfde instrumenten waar Roderick naar verwijst zijn ook

hier van belang. Een eerste instrument dat we zelf in handen hebben is het onderwijs. Slechts 2% van de Vlaamse afgestudeerden begint als zelfstandige. Dat is een dramatisch laag cijfer voor een KMO-economie die het moet hebben van mensen die zelf iets willen beginnen. De dienstverlening zou in dat verband ook meer afgestemd moeten worden op het ondernemersbelang. Ten tweede kan ook de infrastructuur sterk verbeterd worden. Zo zou het voor de Antwerpse haven uiterst nadelig zijn als wij van de Walen geen toelating krijgen om een tweede havenontsluiting te creëren. Een laatste oplossing zie ik in de fiscaliteit. Nergens in Europa is het zo duur om iemand tewerk te stellen als hier. Wij stellen dus voor om een aantal dingen uit de loonkost te halen en die uit algemene middelen te financieren.

dwars *Wat met de bestrijding van*

De regionalisering van alles wat met werkgelegenheid te maken heeft, is in het belang van beide deelstaten.

jongerenwerkloosheid?

DE WEVER Het huidige activaplan is eigenlijk zo slecht nog niet. Het principe dat men verlaging krijgt op de lasten van de arbeid als men een jongere aanneemt, is bijvoorbeeld een goed instrument. Daar situeert zich namelijk het probleem. Men geraakt als jongere gewoon niet gestart op de arbeidsmarkt. Vooral in tijden van recessie zien we het fenomeen opduiken waarbij ervaren werkkrachten met jobs van jongeren gaan lopen. De enige echte oplossing is een verbetering van de conjunctuur. Met de beperkte middelen die je daarvoor hebt, moet je daar iets aan trachten te doen. Dan zal dat probleem zich voor het grootste deel zelf oplossen.

Conservatief Sociaal

dwars Komt het inburgeringsdecreet van deze Vlaamse overheid tegemoet aan de eisen die N-VA inzake inburgering stelt?

DE WEVER Wij hebben geen enkel probleem met een multi-etnische samenleving. We wensen wel maar één burgerschap dat we als absoluut beschouwen. Vanuit zijn particuliere culturele eigenheid moet men daar geen uitzondering op vragen. Verplichte inburgeringstrajecten zijn dus noodzakelijk. Er is tot nu toe geen enkele eis gesteld aan de mensen die sinds de jaren 60 uit de Magreb-landen naar hier zijn gekomen. Nu stelt men vast dat de integratie mislukt is. Dan vraag ik mij af over welke integratie zij het hebben, want

men heeft er nooit echt een poging toe gedaan. Ik ben dus niet tegen een multi-etnische samenleving en evenmin tegen migratie op zich, maar ze moet goed georganiseerd zijn.

“Als je de zaken rationeel benaderd, heeft het Belgische bestuursniveau op termijn niet veel zin meer”

dwars In De Standaard van 16/08/03 zegt u in een opiniestuk over Edmund Burke: “Geen politicus in Vlaanderen die zich conservatief noemt. Een hardnekkige karakterstoornis, die me in de ogen van velen wellicht tot een arrogant en irritant kereltje maakt, geeft me alleen al daarom zin het predikaat conservatief enthousiast te aanvaarden als geuzennaam.”
Vindt u dat het conservatisme in Vlaanderen een te negatieve bijklank heeft?

DE WEVER Niet alleen in Vlaanderen, maar in de hele Westerse wereld wordt het conservatisme negatief gepercipieerd. Wie het woord conservatisme hoort, denkt zeker aan een oude kwezel of een fanatieke Blokker. De essentie van het conservatisme maakt echter de sokkel van mijn politiek denken uit. Waarom zou ik mij dan niet noemen wat ik ben, namelijk conservatief sociaal. Ik kreeg immers vele positieve reacties op dat stuk. Men was blij dat eindelijk iemand durfde te zeggen dat we niet moeten meedoen met die politiek correcte nonsens en alles fantastisch moeten vinden op cultureel-ethisch vlak. Ook enkele CD&V'ers reageerden positief. Ik wilde met dat stuk naar hen ook een signaal geven om te zeggen: “Zo zie ik het”. Uiteindelijk bleek men toch niet bereid om de stap naar een kartel te zetten.

Bert Aerts, Kristof De Pooter

Het concept ‘Vlaamse staat’ heeft eerder een 19de eeuwse connotatie. In een Europese context zijn we per definitie afhankelijk van de ons omringende gemeenschappen.

Studeren in Vlaanderen: zitten en zwijgen!

In een andere, grotere studentenstad met meer prestige en hier niet eens zo ver vandaan, vergelijken studenten hun rector wel eens met Napoleon. Meer dan 40% van de hele Vlaamse studentenbevolking wist deze 'il Magnifico' handig aan zijn heerschappij te onderwerpen en thans werkt hij aan de bestendiging van zijn macht. Zijne Doorluchtigheid weigert immers consequent elke vorm van reële studenteninspraak in de Katholieke Associatie die hij creëerde en opperde bovendien om de verkiezingen van de rector te vervangen door een assessment-procedure. Niet onlogisch dat men zulk een figuur al snel keizerlijke neigingen toedicht.

Aan de Universiteit Antwerpen vergelijken studenten hun rector niet met Napoleon. Aan de Universiteit Antwerpen hangt een ijselijke stilte bij het begin van dit academiejaar, in de verte ruist slechts stilletjes de Stroom. Inderdaad, op de een of andere manier is de traditionele studententoespraak bij de traditionele opening van het, naar aloude traditie, elk jaar met veel traditionele en zwoelige poeha te openen academiejaar uit het programma geschrapt. Slechts na lang aandringen werd de studenten

een aalmoes toegeworpen. Vijf minuutjes om gezichtsverlies tegen te gaan.

Ik moet eerlijk toegeven dat ik nog nooit getuige heb mogen zijn van die studententoespraak. In Leuven

wordt die wel elk jaar gepubliceerd en meestal gaat het om nogal scherp geformuleerde teksten, een gezond rondje rector-bashing waarbij 's mans beleid eens flink op de korrel wordt genomen. Traditioneel klinkt er dan altijd wat gegeneerd voetengeschuifel vanop de bankjes van de hoogwaardigheidsbekleders.

In Antwerpen heeft men blijkbaar wat genoeg van dat gênante gedoe. Of vreest men misschien een studentikoze sneer naar het associatiegeknoei dat nog altijd in nevelen van mysteriositeit gehuld blijft? Feit is

dat de inbreng van de student b l i j k b a a r ongewenst is, en dat is geen Antwerps, maar

een Vlaams zeer. Misschien gaan die studenten ook zelf niet helemaal vrijuit. Een enquête van

de Vereniging Vlaamse Studenten bracht aan het licht dat ondanks alle inspanningen niet eens de helft van de betrokken studenten ook maar het flauwste benul heeft van wat BaMa en associatietoestanden nu concreet voor hen gaan veranderen. De communicatie met de basis is erbarmelijk, de teksten zijn hermetisch en de bevoegde minister incompetent en visieloos.

Niet echt vrolijk om het jaar mee te beginnen, maar wie nood heeft aan een portie vrolijke peptalk moet zijn/haar licht maar gaan opsteken op de academische openingszitting van dit jaar. U bent vriendelijk uitgenodigd, en als u stil en braaf bent, krijgt u achteraf misschien een drankje.

Weet u wat ik nog het treurigste vind? Dit tekstje moest geschreven worden door een student uit Leuven.

*Valentijn De Boe
www.kabaal.org, niet voor meelopers*

!KABAAL!

Wiegen dood van

“Ik ben geboren. Dit moet worden aangenomen, alhoewel een absoluut-objektief bewijs niet is voor te brengen. Axiom is het domein van de subjektieve ervaring. Objektief is het slechts gissen.” Objektief werd hij geboren in de Lange Leemstraat 53, op 22 februari 1896. Een geboortehuis dat thans te koop staat. Als schrijvershuis kan het echter niet verkocht worden. In 1913 verhuisde de vader als rentenier met zijn familie naar Hove, nog voor zijn jongste zoon de eerste gedichten voortbracht. Bekend bleef die echter wel in de buurt, als afnemer van opiaten en andere derivaten bij de plaatselijke apotheker. Niet dat er enige afschriften van terug te vinden zijn. Verdovende middelen waren immers niet alleen vrij verkrijgbaar tot aan W.O. I, ze vormden meer dan eens het hoofdbestanddeel van de toenmalige medicijnen. De zoon vertrok na afloop van W.O. I naar Berlijn, uit schrik voor repressies omwille van zijn opgemerkt flamingantisme. Het gerucht bleef hardnekkig rondwaren. “Na zorgeloos leven kamp voor het bestaan te Berlijn, Potsdam en Spandau. Niet romantisch. Fantasie is de vertelling dat ik het van liftboy tot eigenaar van een nachtlokaal zou hebben gebracht. Ben veel te primitief om een vooraanstaande plaats in de samenleving te bekleden. Spijts zeer verlangend het niveau der vlaamse dekadenten te bereiken, begrijp ik mijn ‘Unfähigkeit’. Wat rest in de buurt zijn herinneringen aan een zoon die het nooit ver had gebracht, een liederlijk leven leidde, het familiefortuin verkwanselde. “Drie boeken uitgegeven: *Music-Hall, het Sienjaal, Bezette Stad*. Misschien is ook dit slechts massahypnose. Wie kan dit bewijzen dat hij deze boeken heeft gelezen? Laat staan: begrepen. God beware: begrepen. Ik heb ze zelf niet begrepen.”

“Ik moet u - jammer genoeg - melden dat er binnen de stedelijke begroting momenteel geen ruimte is om geld vrij te maken voor de eventuele aankoop van het Paul van Ostaijen-huis... Het kan niet als museum worden ingericht... Je zou het huis een bestemming kunnen geven als een soort schrijvershuis... maar dergelijke taken behoren dan weer niet tot de kerntaken van het stadsbestuur...” Eric Antonis, schepen.

Kris Hameeuw, foto's AMOZ

Paul van Ostaijen

VIC DE WACHTER EN GILDA DE BAL IN TSJECHOVS

OOM VANJA

voor slechts 7,00 euro

TIM VAN ATHENE

IN DE VEEL BESPROKEN 'SHOP' (RIJNKAAL 14)

voor slechts 7,00 euro

MUZIEK VAN STEF KAMIL CARLENS

EN MATHIAS SCHOENAERTS EN KOEN DE BOUW LIVE ON STAGE IN

O DEATH

VAN JAN DECORTE

voor slechts 7,00 euro

NOG ZOVEEL MEER VOOR SLECHTS 7,00 EURO / CHECK WWW.TONEELHUIS.BE

TICKETS & INFO 03 224 88 44

OOM VANJA

REGIE LUK PERCEVAL

PREMIERE DO 23 OKTOBER IN DE BOURLA

TIM VAN ATHENE

REGIE GERARDJAN RIJNDERS

PREMIERE DO 6 NOVEMBER IN DE SHOP

O DEATH

REGIE JAN DECORTE

PREMIERE DO 4 DECEMBER IN DE BOURLA

PEER GYNT

REGIE STEFAN PERCEVAL

PREMIERE DO 22 JANUARI IN DE BOURLA

MACBETH

REGIE LUK PERCEVAL

PREMIERE DO 25 MAART IN DE BOURLA

DE JOSSEN

COPRODUCTIE MET OLYMPIQUE DRAMATIQUE

PREMIERE DO 29 APRIL IN DE BOURLA

Grease, the musical

Ben je ooit al naar een wedstrijd ballroomdansen gaan kijken? Ik ook niet, maar ik heb er wel van gehoord. Tussen hun optredens kan je de koppels best niet tegenkomen; de deelnemers worden zo opvallend gegrimed dat je denkt dat je op een circusvertoning van Chico de clown bent. Op die manier lijken ze mooi opgemaakt tijdens het dansen. Datzelfde merkte ik spijtig genoeg op tijdens de avant-première van de nieuwe musical Grease. Geen slecht woord over de opvoering van de cast, een kenner ben ik immers niet, maar de hoofdrolspeelster was zo overdadig gemaquilleerd dat ik en mijn

gezelschap duchtig hebben zitten twijfelen of we met een vrouw of een transseksueel te maken hadden. Ook de vetkuiven van menig T-Bird waren trouwens zichtbaar vanop de maan. Misschien proberen ze zo wel een nominatie voor 'Beste Grime' in de wacht te slepen?

Nog te zien van 14 tot 19 oktober in de Grenslandhallen te Hasselt.

Veerle Van den Bergh

De televisie in Vlaanderen is vijftig jaar oud en dat blijkt uit een overdosis zwartwit-televisie en Tante Terry, wier verschijning bij de meeste veertigers steevast een 'die ziet er toch nog goed uit hè' losmaakt. De meest verrassende constatering uit al dat archiefmateriaal is misschien wel dat ooit, in tijden van gigantische decors, flitsende showtrappen en live-publiek in het Amerikaans Theater, niet alle programma's gepresenteerd werden door Bart Peeters. Je had Jos Ghijsen, Luc Appermont en - heel even maar - de broers Verreth, je weet wel, de Collega's. Die twee laatsten hadden van de brt ooit een

rechtstreekse, allesomvattende en avondvullende show gekregen. Wie zich ooit geërgerd heeft

aan de onkunde van de gemiddelde Donaat Deriemaker beseft dan dat die mensen eigenlijk nog niet zo slecht bezig waren. Uitblinken in onkunde mag dan te vermijden zijn, leuke televisie levert het wel op.

TV1, zowat elke avond een terugblik op 50 jaar televisie.

(md)

Vijftig jaar televisie

Cultuur in hapklare brokjes

Hij bezong de torens van Brugge en Gent, werd smoorverliefd op de plaatselijke Madeleines, Mariekes en Mathildes, maar op 9 oktober 1978 stierf België's grootste chansonnier aller tijden in een Parijse voorstad. Jacques Brel ligt inderdaad reeds 25 jaar onder het vlakke land van Hiva Oa, maar nog steeds kent de arme man geen rust. Begin oktober kwam hij zowaar met vijf

nooit eerder uitgebrachte nummers op de proppen: 'Mai 40', 'La Cathédrale',

The Tulse Luper Suitcases is het nieuwe project van de alombekende regisseur

Peter Greenaway. Het is een historisch dramatische sequel, onderverdeeld in 3 episodes, waarin Tulse Luper het hoofdpersonage is. De laatste episode trekt echter onze aandacht. From Sark to Finish zal in de bioscopen uitkomen als 'Antwerp'. De film is net in première gegaan in Venetië en werd er met een staande ovatie onthaald. Het verhaal

Jacques Brel

'Sans Exigences', 'Avec Elégance' en 'L'Amour est mort'. Die werden in de herfst van 1977 opgenomen, maar Brel wilde niet dat ze op zijn laatste album gebruikt werden omdat hij ze wegens zijn aanslepende ziekte niet had kunnen afwerken. Naar aanleiding van zijn 25-jarig overlijden werden reeds tal van tentoonstellingen, projecties, concerten en geleide wandelingen in onze hoofdstad georganiseerd. De ganse maand oktober nog brengt Brussel hulde aan onze nationale trots. L'amour est mort, maar "le Grand Jacques" nog lang niet!

*Meer informatie vindt u op www.brel-2003.be.
toon*

speelt zich volledig af in en rond het Antwerpse Centraal Station, maar het gekke is dat daar geen enkele scène werd opgenomen. De opnamen vonden immers plaats in Boekarest, Roemenië. Waarom deze film 'Antwerp' noemt, is ons dan ook niet helemaal duidelijk. Misschien zit het bouwproject in het station er wel voor iets tussen. Ondanks dat Peter Greenaway onze stad over het hoofd heeft gezien als filmlocatie, volgen we dit veelbelovende project op de voet.

Wij houden jullie op de hoogte.

(af en vvp)

The Tulse Luper Suitcases 21

leef je uit in de *pashokjes van plezier*

Elk van de negen afbeeldingen bepaalt een woord. Dit woord past exact in het bijhorende puzzelstukje. Vul dat woord in, *maar doe dit volgens de cijfertjes*. De puzzelstukjes passen op hun beurt exact in het vierkantig rooster. Daarin vormen ze een vraag, en het antwoord daarop is wat wij zoeken.

Stuur uw antwoord door naar dwers@ua.ac.be, en als het juist is, komt uw naam in een pot terecht. Daaruit trekt een volstrekt onschuldige hand drie winnaars.

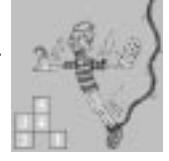
Natuurlijk hebben die winnaars prijs. Een cultuurcheque ter waarde van dertig euro van de stad Antwerpen, om precies te zijn.

Oplossing dwars 12: Tikrit (of Al Awja)

Had het juiste antwoord en wint een cultuurcheque van de Stad Antwerpen: Pieter Verbert (toen eerste kan TBW)

K ₇	E ₈	N ₆	J ₈	E ₆	D ₆	E ₆
P ₈	L ₇	A ₈	A ₆	T ₆	S ₉	W ₆
A ₇	A ₇	R ₅	S ₈	A ₉	D ₆	D ₆
A ₅	M ₅	H ₅	O ₉	E ₉	S ₂	S ₂
E ₅	I ₁	N ₃	I ₃	N ₃	Z ₄	Y ₂
N ₁	J ₁	E ₃	U ₃	G ₃	D ₃	V ₄
E ₁	R ₃	B ₁	L ₄	E ₄	E ₄	F ₃

1 Benji >>

<< Sys 2

3 Fundering >>

<< Vezel 4

5 Harem >>

<< Weddendat 6

7 Kaal >>

<< Pasje 8

9 Oase >>

Oorlogen worden heden ten dage schijnbaar nooit meer gevoerd om gebieden te veroveren en volkeren te onderdrukken. Neen, tegenwoordig worden levens enkel nog in naam van vrede en democratie geruïneerd. Dat het eerste een contradictie is, dat ziet zelfs het kleinste kind. Enkel gewiekste potentaten en wapenhandelaars willen anders doen geloven. Maar ook het democratisch licht dat elke overwonnen na het begraven der strijdbijl zou moeten zien, knipt meestal niet aan. Als de economische belangen succesvol zijn verdedigd, mag de duisternis rustig wederdalen over de in puin gelegde speeltuin.

Wat een geluk dat wij in Vlaanderen al ruim een halve eeuw geen oorlog meer live hebben moeten meemaken. Tegenwoordig ook geen terroristische aanslagen of van die goedkope communautaire rellen meer. Niets van dat alles gelukkig! Zelfs de onderwijshervormingen verlopen tegenwoordig kalm en zonder bloedvergieten. Kanaal 2 wijdt er niet eens een BigBrother-special aan en ook de iets serieuzere CNN-imitators berichten liever over het gesneden brood van Johan Museeuw dan over de gruyèrekaas die Marleen Vanderpoorten van ons hoger onderwijs aan het maken is. De kijkcijfers zouden natuurlijk ook niet erg hoog liggen. De bewoners van het huis van onderwijs, wij studenten, liggen niet echt wakker van zulk een stille, in mooie Engelse woordjes als 'Bachelor' en 'Master' verpakte oorlog tegen ons kwalitatief hoogstaand en toegankelijk hoger onderwijs.

De aula's worden dan ook hoofdzakelijk belegen door een veel te grote hoop plattekazen die engagement een veel te vermoeiend woord vinden. Een gemiddeld student is tegenwoordig ook erg makkelijk in het onderhoud. Iedere week vijf door de mama voorverpakte maaltijden voor op kot; af en toe wat heffen en springen op een TD om de conditie op peil te houden; een papiertje op het einde van de rit – maar dan liefst pas in tweede zit, want anders verveel ik me toch maar steendoed tijdens die drie maanden vrijheid die ik later gelukkig nooit meer zal krijgen; een eigen mening ...- een watte? Waarom zou een post-moderne student een mening moeten hebben en er dan ook nog voor uitkomen? Leve het lege pluralisme! Als je je cursussen mooi vanbuiten blokt geven de meeste profs je ook wel een tien of een twaalf. Ik moet toch niet gaan nadenken? Laat ons niet moeilijk doen en gewoon aannemen dat ik besta. Ik zit op mijn gat.

En als binnenkort ons hele onderwijssysteem op zijn gat ligt, zitten al die 'studenten' daar nog steeds, dromend hoe ze later met al hun verworven kennis en zonder nadenken pas echt goed in het systeem zullen kunnen meedraaien. Als je rector-manager Oosterlinck van de KUL en dus ook Marleen Vanderpoorten bezig hoort komen al die onderwijshervormingen er in de eerste plaats om het Vlaamse onderwijs

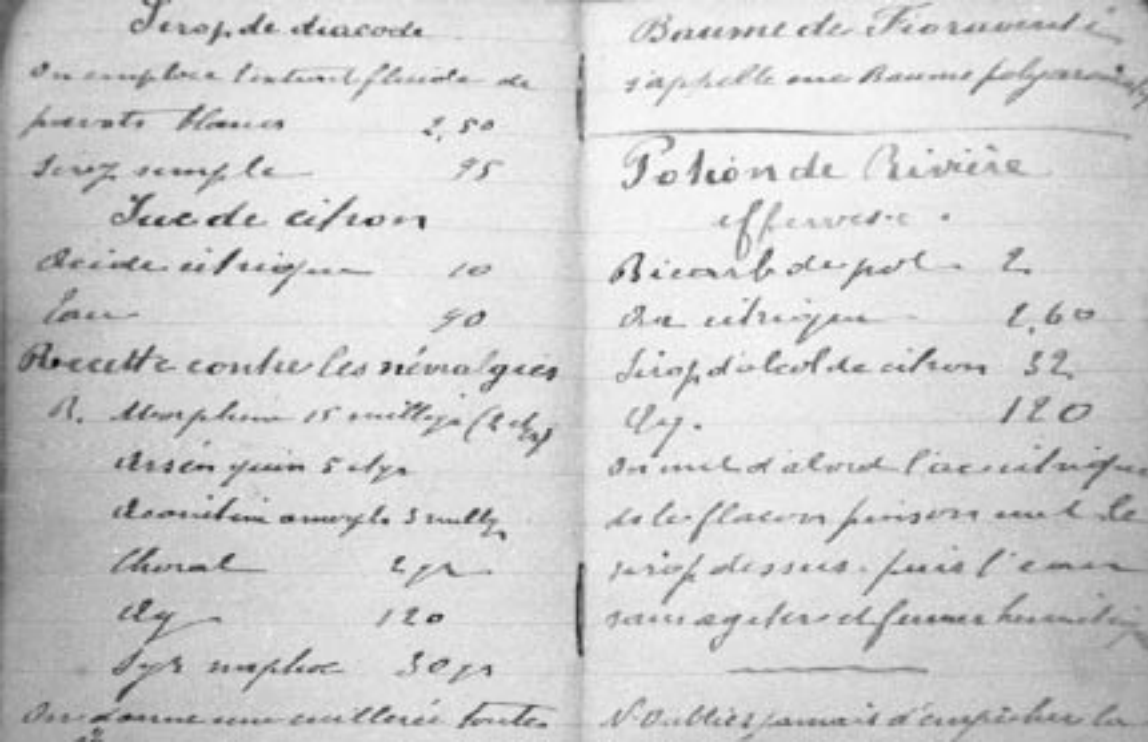
op de internationale arbeidsmarkt zijn uitstraling en concurrentiekracht te laten behouden. Laten we het gewoon een stille annexatie van ons degelijk onderwijs bij hun 'liberale' droom van het vrijemarktkapitalisme noemen. Als de fiere Vlaamse Leeuw na 1302 ooit zijn klauwen op het internationale toneel getoond heeft, dan was dat wel in een stuk over onderwijs. Waarom dan nu lijdzaam toezien hoe zijn nagels worden geknipt?

De verdeling van een opleiding in een Bachelor en een Master zal volgens ons aller onderwijsminister ook niets aan het democratisch gehalte van ons onderwijs veranderen. Iedereen zal toegang tot hoger onderwijs blijven hebben; de meer specialisatiegerichte en dus ook duurder Master-opleiding zal zich niet –zoals velen vrezen- vertalen in verhoogde inschrijvingsgelden. Vanderpoorten liet op 22 september in het duidingsprogramma Actueel op Radio 1 horen dat ze maatregelen in die zin voorlopig niet plant, maar dat ze niet in de toekomst kan kijken. Daarmee zijn haar handjes ruim op tijd gewassen, maar in mijn oren klinkt 'voorlopig niet' nog altijd als 'nu niet, straks wel'.

Doe daar nog het nieuwe credit-systeem bij en het spel is helemaal op de wagen. De student zal zagezegd zelf de duur van zijn opleiding kunnen bepalen. In Oostenrijk hebben ze al jaren

een soortgelijk systeem. De overheid trekt er minder gelden uit voor het hoger onderwijs, waardoor men daar moet gaan besparen op infrastructuur en leeropdrachten. Het gevolg is dat er een tekort aan onderwijzend personeel ontstaat. Dit betekent in de praktijk dat studenten soms twee tot drie jaar moeten wachten vooraleer ze een verplicht vak kunnen volgen. Zodoende duurt hun opleiding een pak langer en moeten ze gaan bijverdienen om alles te blijven financieren; de meeste ouders kunnen hun kinderen namelijk niet tot hun dertigste naar school laten gaan. Erg goed bekeken, want als die studenten werken, moeten we hen ook al geen volledige beurs meer uitbetalen. Maar, als ongediplomeerden verdienen de studenten niet veel en als ze hun job verliezen wordt de Sociale Zekerheid plots wel erg onzeker.

Mij lijkt het in ieder geval wel iets om de economische moeilijkheden in onze modelstaat mee te lijf te gaan. Laat de studenten zelf maar voor de kosten opdraaien. Op hun vijfentwintigste zullen ze maar wat blij zijn dat ze al Bachelor zijn. Er zullen nog wel wat beter begoeden overblijven voor wie die extra jaartjes tot een degelijk Master-diploma in papa's geldbeugel niet veel uitmaken. In Amerika werkt het toch ook. Vroeger konden enkel de rijken naar school, nu heeft iedereen recht op onderwijs, maar enkel zij die het kunnen betalen zullen binnenkort nog genieten van degelijk onderwijs. Die onderwijshervormingen, ze zijn toch zo democratisch.

Laatste zonsondergang

In memoriam Paul van Ostaijen

Rozegeel en paarsrood
als gij ziet dat zo de wolken zijn
aan de westerkim
grauwgrijs paarsgrauw
zo gij d' avond voelt aan d'oosterkim
aan de westerkim als een gestrande boot
aan d'oosterkim als een gordijn op Uw
kantoor
niet als een kanten gordijn van uw salon
maar als een vuile store op uw kantoor
neem dan uw voorhoofd in de linkerhand
zoals de denker in de hand een doodshoofd
neemt
in de linkerhand het hoofd in de
rechterhand wat ooft
van jonge bomen –als banaal symbool-
en spreid uw sprankelend brein in 't rond

foto's: AMOZ

als dan uw brein verbreed is
in 't rond
de ronde stonden van uw eenzaamheid gaan rond
en waar uw eenzaamheid gij eenmaal strooide
van de westerkim naar d'oosterkim
hangt voor de westerkim het grauwe gordijn van uw kantoor
waarachter uw boot gestrand is

Gastons Bursens